

คู่มือ

จรรยาบรรณของบุคลากร
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

กองการเจ้าหน้าที่
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในรัชกาลที่ ๙

“...การงานทุกอย่างทุกอาชีพ ย่อมจะมีจรรยาบรรณของตนเอง. จรรยาบรรณนั้นจะบัญญัติเป็นลายลักษณ์อักษรหรือไม่ก็ตาม แต่ก็ยังเป็นสิ่งที่ยึดถือกันว่าเป็นความดีงาม ที่คนในอาชีพนั้นพึงประพฤติปฏิบัติ. หากผู้ใดล่วงละเมิดก็อาจก่อให้เกิดความเสียหายทั้งแก่บุคคล หมุ่คณะ และส่วนรวมได้. เหตุนี้ ผู้ปฏิบัติงานในทุกสาขาอาชีพ นอกจากจะต้องมีความรู้ในสาขาของตนอย่างลึกซึ้ง จัดเจน และศึกษาให้ก้าวหน้าอยู่เสมอแล้ว ยังจะต้องยึดมั่นในจรรยาบรรณในวิชาชีพของตน ทั้งข้อที่ควรปฏิบัติและไม่พึงปฏิบัติอย่างเคร่งครัดด้วย จึงจะสามารถประพฤติตนปฏิบัติงานให้ประสบความสำเร็จ ได้รับความเชื่อถือยกย่องในเกียรติ ในศักดิ์ศรี และในความสามารถด้วยประการทั้งปวง...”

พระบรมราโชวาทในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของมหาวิทยาลัยมหิดล ณ อาคารใหม่ สวนอัมพร วันศุกร์ที่ ๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๐

คำนำ

โดยที่ปัจจุบันมหาวิทยาลัยได้ประกาศใช้ข้อบังคับมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๔ โดยข้อบังคับฯ ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของจรรยาบรรณไว้ให้เป็นประมวลความประพฤติเพื่อรักษาไว้ซึ่งศักดิ์ศรีและส่งเสริมเกียรติฐานะของบุคลากรและมหาวิทยาลัย อันจะส่งผลให้ผู้ประพฤติเป็นที่เลื่อมใสศรัทธาและยกย่องของบุคคลทั่วไป ซึ่งหวังว่าคู่มือนี้จะช่วยเป็นแนวทางในการปฏิบัติราชการให้แก่บุคลากรของมหาวิทยาลัยได้ไม่มากนัก

คู่มือนี้ประกอบด้วยหลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ จรรยาบรรณต่อตนเองและวิชาชีพ จรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงานและหน่วยงาน จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชาและผู้ร่วมงาน จรรยาบรรณต่อนักศึกษา จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ ประชาชนและสังคม จรรยาบรรณที่เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง การส่งเสริมและการป้องกันการกระทำผิดจรรยาบรรณ และการลงโทษทางจรรยาบรรณ โดยได้กำหนดจรรยาบรรณของคณาจารย์ไว้เป็นการเฉพาะ

อย่างไรก็ตามคู่มือจรรยาบรรณบุคลากรของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช อาจจะไม่สมบูรณ์และต้องพัฒนาต่อไปเพื่อให้ทันสมัยกับปัจจุบัน หากบุคลากรท่านใดมีข้อเสนอแนะ ยินดีรับฟังความเห็นและนำไปปรับปรุงต่อไป และหากมีข้อผิดพลาดประการใดต้องขออภัยไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

งานวินัยและนิติการ กองการเจ้าหน้าที่
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ความเป็นมา	๑
หลักการและเหตุผล	๑-๒
วัตถุประสงค์	๒
นิยาม	๒
ขอบเขตของจรรยาบรรณและการรักษาจรรยาบรรณ	๒-๓
จรรยาบรรณต่อตนเองและวิชาชีพ	๓
จรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงานและหน่วยงาน	๔-๕
จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชาและผู้ร่วมงาน	๕-๖
จรรยาบรรณต่อนักศึกษา	๖-๗
จรรยาบรรณผู้รับบริการ ประชาชนและสังคม	๗-๘
จรรยาบรรณต่อคณาจารย์	๘-๑๐
มาตรการส่งเสริมและป้องกันในการกระทำผิดจรรยาบรรณและแนวทางการดำเนินการ	
เมื่อมีการประพฤติผิดจรรยาบรรณ	๑๐-๑๑
โทษทางจรรยาบรรณ	๑๑-๑๒
ขั้นตอนการดำเนินการเมื่อมีการประพฤติผิดจรรยาบรรณ	๑๓
คณะกรรมการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย	๑๔
ภาคผนวก	
ข้อบังคับมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากร	
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช พ.ศ.๒๕๕๔	ข-ฅ
ข้อบังคับมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากร	
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๗	ญ-ฎ
ประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา	ฎ-ฐ

คู่มือ

จรรยาบรรณบุคลากร มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ความเป็นมา

โดยที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๔๕ กำหนดให้สภาสถาบันอุดมศึกษาเป็นผู้กำหนดจรรยาบรรณและให้รับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาประกอบด้วย ประกอบกับ ก.พ.อ. ได้ออกประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๑ กำหนดมาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษายึดถือเป็นมาตรฐานในการออกข้อบังคับของสถาบัน มหาวิทยาลัยจึงได้ออกประกาศมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช เรื่อง จรรยาบรรณของคณาจารย์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙ เพื่อให้คณาจารย์ของมหาวิทยาลัยใช้เป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติตน เพื่อรักษามาตรฐานแห่งความดีงาม อารังไว้ซึ่งศักดิ์ศรี เกียรติภูมิ สร้างความเลื่อมใส ศรัทธา และเป็นที่ยอมรับจากบุคคลทั่วไป ต่อมา เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของกฎหมาย ครอบคลุมถึงข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ลูกจ้างประจำเงินรายได้ของมหาวิทยาลัยทุกประเภทตำแหน่ง กองการเจ้าหน้าที่จึงได้จัดทำร่างข้อบังคับมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช พ.ศ. เสนอที่ประชุม ก.พ.อ.มสธ. พิจารณา ซึ่ง ก.พ.อ.มสธ. ในการประชุมครั้งที่ ๑๔/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ได้ให้ความเห็นชอบ กองการเจ้าหน้าที่จึงเวียนแจ้งหน่วยงานต่างๆ ของมหาวิทยาลัยรับฟังความคิดเห็นจากบุคลากรในมหาวิทยาลัย เมื่อผ่านการรับฟังความคิดเห็นจากบุคลากรแล้ว กองการเจ้าหน้าที่จึงได้นำร่างข้อบังคับที่ผ่านการรับฟังความคิดเห็นจากบุคลากรของมหาวิทยาลัยแล้ว นำเสนอสภามหาวิทยาลัยให้ความเห็นชอบ ซึ่งสภามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๔ ได้พิจารณาอนุมัติออกข้อบังคับมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช พ.ศ. ๒๕๕๔ และมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๔ เป็นต้นมา

ครั้งต่อมา มหาวิทยาลัยได้มีการปรับปรุงข้อบังคับมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช พ.ศ. ๒๕๕๔ เกี่ยวกับความผิดทางจรรยาบรรณให้มีความครอบคลุมยิ่งขึ้น จึงได้ทำร่างข้อบังคับมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. โดยยกเลิกข้อ ๓๙ ซึ่งสภามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ได้พิจารณาอนุมัติออกข้อบังคับมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๗

หลักการและเหตุผล

ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๔๕ กำหนดให้สภาสถาบันอุดมศึกษาเป็นผู้กำหนดจรรยาบรรณ ประกอบกับประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๑ สภามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๔ จึงได้ประกาศใช้ข้อบังคับมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๔ ต่อมาสภามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ในการประชุม

ครั้งที่ ๒/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ได้ประกาศใช้ข้อบังคับมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ว่าด้วย จรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งการกำหนดจรรยาบรรณ ดังกล่าวเพื่อให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยใช้เป็นแนวทางในการประพฤติ ปฏิบัติตน เป็นกรอบมาตรฐานทางด้าน คุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณ เพื่อให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักศึกษาและประชาชนโดยทั่วไป อันจะเป็นการขีด ชูเกียรติบุคลากรและมหาวิทยาลัยโดยรวม รวมถึงเพื่อให้บุคลากรในมหาวิทยาลัยได้รับทราบและปฏิบัติตามตาม จรรยาบรรณได้อย่างถูกต้อง โดยจรรยาบรรณที่กำหนดไว้นี้ใช้บังคับกับข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาและลูกจ้างประจำเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย รวมทั้งคณาจารย์ ในการนี้ยังได้กำหนดให้ คณะกรรมการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยมีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยการกระทำความผิดจรรยาบรรณรวมถึงมี หน้าที่ส่งเสริมจรรยาบรรณแก่บุคลากรด้วย

ดังนั้น งานวินัยและนิติการ กองการเจ้าหน้าที่จึงได้จัดทำคู่มือจรรยาบรรณบุคลากรมหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมมาธิราชโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้บุคลากรใช้เป็นบรรทัดฐานเดียวกันทั้งมหาวิทยาลัยต่อไป

วัตถุประสงค์

(๑) เพื่อให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับจรรยาบรรณวิชาชีพ ของบุคลากร หลักเกณฑ์ และแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้องตามจรรยาบรรณวิชาชีพ

(๒) เพื่อให้สาขาวิชาและหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัยใช้เป็นแนวทางในการกำกับติดตาม และ ประเมินผลการปฏิบัติ ตามจรรยาบรรณวิชาชีพของบุคลากรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นิยาม

ความหมายของคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์

“**คุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์**” หมายถึง คุณงามความดีที่สั่งสมอยู่ในจิตใจ ของ มนุษย์โดยผ่านประสบการณ์จากการได้สัมผัส ซึ่งจะแสดงออกมาจากการกระทำทางกาย วาจา ใจ เป็นความ ประพฤติและปฏิบัติเพื่อบรรลุถึงสภาพชีวิตอันทรงคุณค่าที่พึงประสงค์ หรือเป็นแบบความประพฤติซึ่งตั้งอยู่บนหลัก คุณธรรม

ความหมายของจรรยาบรรณ

“**จรรยาบรรณ**” หมายถึง หลักความประพฤติอันเหมาะสม แสดงถึงคุณธรรม และจริยธรรม ในการประกอบอาชีพ ที่กลุ่มบุคคลแต่ละสาขาวิชาชีพ ประมวลขึ้นไว้เป็นหลัก เพื่อให้สมาชิกในสาขาวิชาชีพนั้นๆ ยึดถือปฏิบัติ เพื่อรักษาชื่อเสียง และส่งเสริมเกียรติคุณ ของสาขาวิชาชีพของตน

ความหมายของจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์

“**จรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์**” หมายถึง หลักเกณฑ์ที่อาจารย์ควรประพฤติปฏิบัติ เพื่อให้การ เป็นอาจารย์ตั้งอยู่บนพื้นฐานของจริยธรรม และหลักวิชาการที่เหมาะสม ตลอดจนประกันมาตรฐานของการเรียน การสอน เพื่อเป็นไปอย่างสมศักดิ์ศรี และเกียรติภูมิของอาจารย์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

ขอบเขตของจรรยาบรรณและการรักษาจรรยาบรรณ ประกอบด้วย

(๑) จรรยาบรรณต่อตนเองและวิชาชีพ

(๒) จรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงานและหน่วยงาน

- (๓) จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชาและผู้ร่วมงาน
- (๔) จรรยาบรรณต่อนักศึกษา
- (๕) จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ ประชาชนและสังคม

จรรยาบรรณต่อตนเองและวิชาชีพ

ข้อ ๗ บุคลากรพึงยึดมั่นในระบบการศึกษาทางไกลและยืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้อง ชอบธรรม มีคุณธรรม จริยธรรม และหลักวิชาการโดยไม่โอนอ่อนต่ออิทธิพลใดๆ

แนวปฏิบัติ - บุคลากรของมหาวิทยาลัยต้องยึดมั่นในระบบการศึกษาทางไกล

- มุ่งมั่นพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง
- ปฏิบัติหน้าที่โดยยึดมั่นในระบบคุณธรรม เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน รวมทั้งละเว้นการแสวงหาตำแหน่ง บำเหน็จความชอบ และประโยชน์อื่นใดจากบุคคลอื่นโดยมิชอบ
- กล้าแสดงความคิดเห็นในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม
- ไม่ยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนหาผลประโยชน์ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม

ข้อ ๘ บุคลากรพึงเป็นผู้มีศีลธรรมอันดี และประพฤติตนให้เหมาะสมกับการเป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัย

แนวปฏิบัติ - ปฏิบัติตนตามศีลธรรมอันดีเป็นแบบอย่างที่ดีต่อผู้อื่นและรับผิดชอบการกระทำของตน

- ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีของผู้ใต้บังคับบัญชาในการยึดมั่นความถูกต้องเที่ยงธรรม และปกป้องผลประโยชน์ของชาติ

ข้อ ๙ บุคลากรต้องใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ และไม่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ในกรณีที่วิชาชีพใดมีจรรยาบรรณวิชาชีพกำหนดไว้เป็นการเฉพาะจะต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพนั้นด้วย

แนวปฏิบัติ - ไม่แอบอ้างชื่อหน่วยงานไปเพื่อแสวงหาประโยชน์อื่นใดอันมิชอบ

- ปฏิบัติตนอย่างมีระเบียบ วินัยและเคารพในวิชาชีพตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ และปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของตนเองนั้นด้วย
- ไม่นำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน

ข้อ ๑๐ บุคลากรพึงมีทัศนคติที่ดีต่อการปฏิบัติหน้าที่ราชการ เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ราชการมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น โดยคำนึงถึงประโยชน์โดยรวมของมหาวิทยาลัยประกอบด้วย

แนวปฏิบัติ - มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการพัฒนางานให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและต้องคำนึงประโยชน์โดยรวมของมหาวิทยาลัยประกอบด้วย

- ปฏิบัติงานโดยเต็มกำลังความสามารถของตน และมีความสุขกับงานที่ทำ

จรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงานและหน่วยงาน

ข้อ ๑๑ บุคลากรพึงยึดมั่นต่อแนวทางการปฏิบัติงานที่มุ่งสู่ความเป็นเลิศในการปฏิบัติราชการ ความเป็นธรรมในสังคม และการร่วมนำสังคมไปในแนวทางที่ถูกต้อง ดีงาม และพึงปรารถนา

แนวปฏิบัติ - ให้ความร่วมมือร่วมใจ ช่วยเหลือเกื้อกูลด้วยความปรารถนาดีต่อกันเพื่อให้ การปฏิบัติงานไปสู่ความสำเร็จ

- ปฏิบัติตนและปฏิบัติงานให้เป็นไปตามปรัชญา ปณิธาน พันธกิจ วิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ของหน่วยงาน

ข้อ ๑๒ บุคลากรต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และไม่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้อง หรือขัดแย้งต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามตำแหน่งของตน

แนวปฏิบัติ - ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความสุจริต

- ไม่กระทำการอันก่อให้เกิดความเสียหายแก่หน่วยงาน

ข้อ ๑๓ บุคลากรพึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้

แนวปฏิบัติ - ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายด้วยความซื่อสัตย์ สุจริตและเป็นระบบเพื่อสามารถ ตรวจสอบได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว

- เปิดเผยหลักเกณฑ์ ขั้นตอน วิธีการปฏิบัติงาน ให้ผู้รับบริการได้รับทราบ รวมถึงให้ ข้อมูลข่าวสาร แก่ผู้ร้องขอตามกรอบของระเบียบ กฎหมาย

- ปฏิบัติหน้าที่ตามลำดับขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ได้มีการวางระเบียบแนวทางปฏิบัติไว้

- ให้ข้อมูลข่าวสารของทางราชการในทางที่เป็นประโยชน์ ถูกต้อง ด้วยความ ระมัดระวัง ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นความลับของทางราชการ

- ปกปิดข้อมูลส่วนบุคคลอันไม่ควรเปิดเผยที่อยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงาน

- ดูแลหลักฐานการปฏิบัติงานให้พร้อมกับการตรวจสอบ

ข้อ ๑๔ บุคลากรพึงปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถโดยไม่เลือกปฏิบัติและปราศจากอคติ

แนวปฏิบัติ - ปฏิบัติต่อผู้มารับบริการด้วยความเสมอภาคไม่เลือกปฏิบัติ

- ปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างเต็มความสามารถและขยันหมั่นเพียร ถูกต้องสมควรเหตุ

- อุทิศตน ปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน

ข้อ ๑๕ บุคลากรพึงประพฤติตนเป็นผู้ตรงต่อเวลา และใช้เวลาในการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นประโยชน์ ต่อมหาวิทยาลัยอย่างเต็มที่

แนวปฏิบัติ - ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายอย่างตรงต่อเวลาไม่นำเวลางานไปใช้ในเรื่องส่วนตัว

- อุทิศเวลาให้การปฏิบัติงานให้กับทางราชการอย่างเต็มที่

- ปฏิบัติด้วยความเอาใจใส่ มานะพยายาม มุ่งมั่นและติดตามงานในความรับผิดชอบ ให้บรรลุผลสำเร็จของเป้าหมายภายในเวลาที่กำหนด โดยวิธีการ กระบวนการที่ถูกต้อง

- ปฏิบัติงานอย่างมืออาชีพ โดยใช้ทักษะ ความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่ ด้วยความถูกต้อง รอบคอบ ระมัดระวัง เพื่อรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมอย่างเต็มกำลังความสามารถ

ข้อ ๑๖ บุคลากรพึงดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของทางราชการอย่างประหยัด คุ่มค่า โดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองเยี่ยงวิญญูชนจะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง

แนวปฏิบัติ - ดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของหน่วยงาน มิให้สิ้นเปลือง เสียหาย หรือสูญหาย
- นำทรัพย์สินของหน่วยงานมาใช้ให้เกิดประโยชน์กับหน่วยงานมากที่สุดเท่าที่จะทำได้

ข้อ ๑๗ บุคลากรพึงรักษาชื่อเสียง เกียรติภูมิและประโยชน์ของมหาวิทยาลัยโดยไม่กระทำการใดๆ อันจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่มหาวิทยาลัย

แนวปฏิบัติ - ปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับสถานภาพหน้าที่การงาน และเป็นแบบอย่างที่ดีแก่บุคคลทั่วไป

ข้อ ๑๘ บุคลากรต้องไม่แสวงหาประโยชน์จากชื่อหรือทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยเพื่อประโยชน์ส่วนตัวหรือหมู่คณะโดยมิชอบ

แนวปฏิบัติ - ไม่แอบอ้างหรือลอกเลียนผลงานของผู้อื่นไปใช้ โดยไม่ได้รับอนุญาต
- ใช้ผลงานที่ทำด้วยตนเอง โดยไม่จ้างหรือวาน หรือใช้ให้ผู้อื่นทำผลงานให้เพื่อนำไปแสวงหาประโยชน์ส่วนตน
- เคารพในสิทธิของผู้อื่นและปฏิบัติตามกฎหมายเรื่องทรัพย์สินทางปัญญา

จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชาและผู้ร่วมงาน

ข้อ ๑๙ บุคลากรพึงมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน การให้ความร่วมมือช่วยเหลือในหน่วยงานของตนทั้งในด้านการให้ความคิดเห็น การช่วยทำงานและการแก้ปัญหาาร่วมกัน รวมทั้งการเสนอแนะในสิ่งที่เห็นว่าจะมีประโยชน์ต่อการพัฒนางานในความรับผิดชอบ

แนวปฏิบัติ - มีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย
- ให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือ แสดงความคิดเห็นและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นเพื่อประโยชน์ของหน่วยงาน
- ร่วมกันศึกษา วิเคราะห์ เสนอแนะแนวทางการปรับปรุงและพัฒนาภาระกิจของหน่วยงาน ให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น

ข้อ ๒๐ บุคลากรซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาพึงดูแลเอาใจใส่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญกำลังใจ สวัสดิการ และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนปฏิบัติต่อผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักการและเหตุผลที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม

แนวปฏิบัติ - ปฏิบัติต่อผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยความเสมอภาค โปร่งใสและเป็นธรรม
- เปิดโอกาสให้ผู้ใต้บังคับบัญชามีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นและเคารพความคิดเห็นที่แตกต่าง
- ส่งเสริมความก้าวหน้าในหน้าที่การงานตามความเหมาะสม

- ให้การแนะนำ กำกับดูแล ช่วยเหลือ เสริมสร้างขวัญกำลังใจต่อผู้ใต้บังคับบัญชา
ในการปฏิบัติงาน

ข้อ ๒๑ บุคลากรพึงช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางที่ถูกต้อง รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความ
สามัคคีร่วมแรงร่วมใจกับผู้ร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวม

แนวปฏิบัติ - รักษาความสามัคคีและช่วยเหลือเกื้อกูลในหมู่คณะ

ข้อ ๒๒ บุคลากรพึงปฏิบัติต่อผู้ร่วมงานตลอดจนผู้เกี่ยวข้องด้วยความสุภาพ มีมนุษยสัมพันธ์อันดี
และถูกต้องตามทำนองคลองธรรม

บุคลากรต้องไม่กระทำการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศต่อผู้บังคับบัญชา
ผู้ใต้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน

แนวปฏิบัติ - ปฏิบัติตนต่อผู้ร่วมงานอย่างกัลยาณมิตร

- ให้เกียรติ แสดงน้ำใจและมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อเพื่อนร่วมงาน

- ละเว้นการกระทำใดๆ อันเป็นการล่วงละเมิดทางเพศผู้อื่นที่ไม่ใช่คู่สมรสของตน

ข้อ ๒๓ บุคลากรต้องไม่นำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน

แนวปฏิบัติ - ไม่แอบอ้างหรือลอกเลียนผลงานของผู้อื่นไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาต

- ไม่นำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของผลงานของตนเพื่อให้ตนได้เลื่อนขั้นตำแหน่งงาน

ข้อ ๒๔ บุคลากรต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วย
กฎหมาย และระเบียบของทางราชการ

ในกรณีที่เห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียหายแก่ราชการ หรือจะเป็นการไม่รักษา
ประโยชน์ของทางราชการ จะเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันทีเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งนั้นก็ได้ และเมื่อได้
เสนอความเห็นแล้ว ถ้าผู้บังคับบัญชายังยืนยันโดยให้เหตุผลเป็นหนังสือให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิม ผู้ใต้บังคับบัญชา
ต้องปฏิบัติตาม

แนวปฏิบัติ - ปฏิบัติตามคำสั่งที่ผู้บังคับบัญชาสั่งการโดยชอบด้วยกฎหมาย

- เสนอความเห็นเมื่อเห็นว่าคำสั่งนั้นจะทำให้ราชการได้รับความเสียหาย

จรรยาบรรณต่อนักศึกษา

ข้อ ๒๕ บุคลากรพึงปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือของนักศึกษา

แนวปฏิบัติ - ปฏิบัติตนให้เป็นผู้ที่มีความน่าเชื่อถือและความไว้วางใจจากนักศึกษา

ข้อ ๒๖ บุคลากรพึงให้บริการทางด้านวิชาการ และแนะแนวทางประกอบอาชีพให้แก่นักศึกษา
อย่างเต็มกำลังความสามารถด้วยความเป็นธรรม เอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ และใช้กิริยาวาจาที่สุภาพ เมื่อเห็นว่าเรื่องใดไม่
สามารถปฏิบัติได้หรือไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตนจะต้องปฏิบัติ ควรชี้แจงเหตุผลหรือแนะนำให้ไปติดต่อยังหน่วยงาน
หรือบุคคลซึ่งตนทราบว่ามีความอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นๆ ต่อไป

แนวปฏิบัติ - ให้บริการนักศึกษาซึ่งเป็นผู้รับบริการด้วยกิริยาวาจาที่สุภาพเรียบร้อย

- ไม่ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ ช่มเหง หรือหมิ่นประมาทนักศึกษา
- ปฏิบัติต่อนักศึกษาด้วยความเสมอภาคโดยไม่เลือกปฏิบัติ

ข้อ ๒๗ บุคลากรต้องละเว้นการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด ซึ่งมีมูลค่าเกินปกติวิสัยที่วิญญูชน จะให้กันโดยเสน่หาและโดยธรรมจรรยาจากนักศึกษาหากได้รับไว้แล้วและทราบภายหลังว่าทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่น ใดที่รับไว้มีมูลค่าเกินปกติวิสัยก็ให้รายงานผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็วเพื่อดำเนินการตามสมควรแก่กรณีต่อไป

แนวปฏิบัติ - ไม่เรียกรับทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อื่นใดจากนักศึกษาเพื่อกระทำการหรือไม่กระทำ การใดในการปฏิบัติหน้าที่

- ไม่รับทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อื่นใดที่มีมูลค่าเกินปกติวิสัยจากนักศึกษา
- ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่มุ่งหวังหรือแสวงหาผลประโยชน์อันมิชอบ

ข้อ ๒๘ บุคลากรต้องรักษาความลับของนักศึกษา

แนวปฏิบัติ - รักษาข้อมูลของนักศึกษา เว้นแต่ได้รับความยินยอม

จรรยาบรรณผู้รับบริการ ประชาชนและสังคม

ข้อ ๒๙ บุคลากรพึงปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือของบุคคลทั่วไป

แนวปฏิบัติ - ปฏิบัติตนให้เป็นผู้ที่มีความน่าเชื่อถือและความไว้วางใจจากผู้รับบริการ ประชาชน และสังคม

ข้อ ๓๐ บุคลากรพึงให้บริการทางด้านวิชาการ และแนะแนวทางประกอบอาชีพให้แก่ผู้รับบริการ และประชาชนผู้มาติดต่องานอย่างเต็มกำลังความสามารถด้วยความเป็นธรรม เอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ และใช้กิริยาวาจา ที่สุภาพ เมื่อเห็นว่าเรื่องใดไม่สามารถปฏิบัติได้หรือไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตนจะต้องปฏิบัติ ควรชี้แจงเหตุผล หรือแนะนำให้ไปติดต่อยังหน่วยงานหรือบุคคลซึ่งตนทราบว่ามีความอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นๆ ต่อไป

แนวปฏิบัติ - ให้บริการประชาชนและสังคมซึ่งเป็นผู้รับบริการด้วยกิริยาวาจาที่สุภาพเรียบร้อย

- ไม่ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ ช่มเหง หรือหมิ่นประมาทผู้รับบริการ
- ปฏิบัติต่อผู้รับบริการด้วยความเสมอภาคโดยไม่เลือกปฏิบัติ

ข้อ ๓๑ บุคลากรต้องละเว้นการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด ซึ่งมีมูลค่าเกินปกติวิสัยที่วิญญูชน จะให้กันโดยเสน่หาและโดยธรรมจรรยาจากผู้รับบริการ และประชาชนหรือผู้ซึ่งอาจได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติ หน้าที่นั้น หากได้รับไว้แล้วและทราบภายหลังว่าทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่รับไว้มีมูลค่าเกินปกติวิสัยก็ให้รายงาน ผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็ว เพื่อดำเนินการตามสมควรแก่กรณีต่อไป

แนวปฏิบัติ - ไม่เรียกรับทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อื่นใดจากผู้รับบริการ เพื่อกระทำการ หรือไม่กระทำการใดในการปฏิบัติหน้าที่

- ไม่รับทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อื่นใดที่มีมูลค่าเกินปกติวิสัยจากผู้รับบริการ
- ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่มุ่งหวังหรือแสวงหาผลประโยชน์อันมิชอบ

ข้อ ๓๒ บุคลากรต้องรักษาความลับของผู้รับบริการ

แนวปฏิบัติ - รักษาข้อมูลของผู้รับบริการ เว้นแต่ได้รับความยินยอม

ข้อ ๓๓ บุคลากรพึงปฏิบัติตนต่อผู้รับบริการและประชาชนอย่างเหมาะสมและถูกต้องตามทำนอง

คลองธรรม

แนวปฏิบัติ - ปฏิบัติต่อผู้รับบริการด้วยความซื่อสัตย์ สุจริตและให้ข้อมูลข่าวสารแก่ผู้รับบริการอย่างถูกต้อง ครบถ้วน

จรรยาบรรณของคณาจารย์

คณาจารย์ของมหาวิทยาลัยจะต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณเช่นเดียวกับบุคลากรโดยทั่วไปแล้วจะต้องมีจรรยาบรรณวิชาชีพของคณาจารย์ดังต่อไปนี้

ข้อ ๓๔ คณาจารย์พึงมีความรับผิดชอบในการจัดการศึกษา ดังนี้

(๑) ยึดหลักการเรียนการสอนในระบบการศึกษาทางไกล เพื่อจัดการศึกษาทั้งในระบบนอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย

แนวปฏิบัติ - คณาจารย์พึงมีความรักและศรัทธาในวิชาชีพของตน พร้อมทั้งจะถ่ายทอดการเรียนรู้ด้วยความเต็มใจ ห่มเทพลังกาย และพลังใจ และมีความศรัทธาต่อมหาวิทยาลัยในฐานะที่เป็นมหาวิทยาลัยในระบบเปิดและการศึกษาทางไกล ยึดหลักการศึกษาดลอดชีวิต มุ่งพัฒนาคุณภาพของประชาชนทั่วไปเพิ่มพูนวิทยฐานะแก่ผู้ประกอบอาชีพและขยายโอกาสการศึกษาต่อเพื่อสนองความต้องการของบุคคลและสังคม

(๒) พัฒนาตนเองให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของระบบการศึกษาทางไกล และพัฒนาการจัดการศึกษา ให้ก้าวหน้าและทันสมัย

แนวปฏิบัติ - คณาจารย์พึงต้องพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลาเพื่อให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงความก้าวหน้าและทันสมัย

- ใส่ใจศึกษา ค้นคว้า ริเริ่มสร้างสรรค์ความรู้ใหม่ๆ ที่เกี่ยวกับวิชาชีพให้ทันต่อด้านการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและเทคโนโลยี

(๓) แจ้งให้นักศึกษาทราบและเข้าใจระบบการจัดการศึกษา รวมทั้งแนวทางการศึกษาในระบบการศึกษาทางไกล

แนวปฏิบัติ - คณาจารย์พึงอุทิศตนเพื่อนักศึกษา เพื่อองค์กร แนะนำนักศึกษาและให้ความรู้แก่นักศึกษา

- จัดแนวการสอนและแจ้งให้นักศึกษาทราบเมื่อเปิดภาคเรียน

(๔) พัฒนาสื่อการศึกษาให้มีมาตรฐาน คุณภาพ ปริมาณเนื้อหาเหมาะสม และผลิตทันกำหนดระยะเวลา เพื่อให้นักศึกษาสามารถศึกษาได้ด้วยตนเองโดยไม่ต้องเข้าชั้นเรียนอย่างมีคุณภาพ

แนวปฏิบัติ - วางแผนและเตรียมการสอนล่วงหน้าอย่างเป็นธรรมชาติ

- จัดเตรียมการสอนและจัดทำประมวลรายวิชา

- จัดกระบวนการเรียนรู้ และพัฒนาศักยภาพด้วยความเสมอภาค และมุ่งประโยชน์
ต่อนักศึกษาและผู้รับบริการ คณาจารย์พึงศึกษาค้นคว้าวิชาการใหม่ๆ ให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงและต้องยึดมั่นใน
หลักวิชาการ

- จัดกิจกรรมการสอนเพื่อพัฒนานักศึกษาอย่างมุ่งมั่นและตั้งใจ
- พัฒนาเทคนิควิธีการถ่ายทอดความรู้ให้เหมาะสมเพื่อนำมาใช้ในการเรียนการสอน
- เข้าสอน ตรวจสอบและส่งคืนตามกำหนด

(๕) ถ่ายทอดความรู้ด้วยความเต็มใจ โดยไม่ปิดบังหรือเลือกปฏิบัติ

- แนวปฏิบัติ**
- ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพในสาขาวิชาชีพของตนเองอย่างเคร่งครัด
 - สอนนักศึกษาอย่างเต็มความสามารถ
 - ปฏิบัติต่อนักศึกษาด้วยความเป็นธรรม
 - มีความรับผิดชอบและปฏิบัติงานในหน้าที่เต็มความสามารถ

(๖) ให้คำปรึกษา ทั้งในด้านวิชาการและด้านอื่นๆ ที่จำเป็นแก่นักศึกษาผ่านสื่อต่างๆ

- แนวปฏิบัติ**
- ให้ความรู้แก่นักศึกษาอย่างเต็มกำลังความสามารถ
 - ให้ความรู้แก่นักศึกษาในหลายๆ ด้าน
 - ให้คำปรึกษาในด้านวิชาการและด้านอื่นๆ ที่จำเป็นแก่นักศึกษา

(๗) เปิดโอกาสให้นักศึกษาเข้าถึง ติดต่อบริการ หรือขอคำปรึกษาได้ตามสมควร

- แนวปฏิบัติ**
- คณาจารย์ต้องเป็นผู้ให้โอกาสแก่นักศึกษาและผู้รับบริการในการขอคำปรึกษา
และแนะนำนักศึกษา ส่งเสริมให้กำลังใจนักศึกษา

(๘) ปฏิบัติต่อนักศึกษาด้วยความเสมอภาค ยุติธรรม ให้เกียรติซึ่งกันและกัน

- แนวปฏิบัติ**
- คณาจารย์พึงเป็นผู้รู้จักให้เกียรติต่อนักศึกษาและผู้รับบริการด้วยความรัก เมตตา
เอาใจใส่ช่วยเหลือและส่งเสริมให้กำลังใจในการศึกษาแก่นักศึกษาตามบทบาทหน้าที่อย่างสม่ำเสมอ
 - ปฏิบัติต่อนักศึกษาและผู้รับบริการด้วยความเป็นธรรม
 - ให้เกียรติและปฏิบัติต่อนักศึกษาด้วยความยุติธรรมและเสมอภาค

(๙) พัฒนาความรู้ทางวิชาการให้แก่นักศึกษา

- แนวปฏิบัติ**
- คณาจารย์พึงพัฒนาความรู้ทางด้านวิชาการให้ทันต่อการพัฒนาทางด้านวิทยาการ
เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองอยู่เสมอให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านวิชาการ วิชาชีพ รวมทั้งพัฒนาบุคลิกภาพ
ให้เป็นแบบอย่างที่ดีของนักศึกษาและผู้รับบริการ
 - มุ่งมั่นในการพัฒนาศาสตร์ของตนอย่างจริงจังและสม่ำเสมอ
 - ใฝ่หาความรู้ทางวิชาการและติดตามความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่อ
พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

(๑๐) มีความเมตตา ให้อภัย เอาใจใส่ และให้กำลังใจแก่นักศึกษาอย่างเต็มกำลังความสามารถ

- แนวปฏิบัติ**
- คณาจารย์พึงเป็นผู้รู้จักให้เกียรติต่อนักศึกษาและผู้รับบริการด้วยความรัก เมตตา เอา
ใจใส่ช่วยเหลือและส่งเสริมให้กำลังใจในการศึกษาแก่นักศึกษาตามบทบาทหน้าที่อย่างสม่ำเสมอ
 - สั่งสอนแนะนำนักศึกษาและผู้รับบริการด้วยความเมตตา
 - รักและเมตตาศึกษาและผู้รับบริการ โดยให้ความเอาใจใส่ช่วยเหลือส่งเสริม
และให้กำลังใจแก่นักศึกษา
 - พึงละเว้นการกระทำที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและร่างกายของนักศึกษา
 - พึงละเว้นการกระทำที่สกัดกั้นพัฒนาการทางสติปัญญา อารมณ์ จิตใจ และสังคม

ของนักศึกษา

(๑๑) ประพฤติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีและวางตัวให้เหมาะสมกับการเป็นผู้ประสาทความรู้แก่นักศึกษา

แนวปฏิบัติ - คณาจารย์พึงมีความสุภาพ เรียบร้อย ประพฤติเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักศึกษาและผู้บริหาร รักษาความลับของนักศึกษาและผู้บริหาร ของผู้ร่วมงานและมหาวิทยาลัย

- พึงปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักศึกษาและผู้บริหารและประชาชน
- ส่งเสริม ผดุงเกียรติและศักดิ์ศรีแห่งความเป็นอาจารย์
- พึงปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือ ศรัทธาและการยอมรับของคนทั่วไป

มาตรการส่งเสริมและป้องกันในการกระทำผิดจรรยาบรรณและแนวทางการดำเนินการเมื่อมีการประพฤติผิดจรรยาบรรณ มีดังนี้

๑. การส่งเสริมให้บุคลากรปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพบุคลากรมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ประจำปี โดยมีกิจกรรมดังต่อไปนี้

- ส่งเสริมหรือเผยแพร่การสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการและการบริการทางวิชาการที่มีต่อสังคม
- ส่งเสริม เชิดชู ยกย่องผลงานวิจัยดีเด่นของบุคลากรประจำปี
- ส่งเสริมให้บุคลากรมีความยึดมั่นตามหลักวิชาการและเคารพความคิดเห็น ทรัพย์สินทางปัญญาของผู้อื่น ด้วยความอ้าใจหรือแจ้งให้ทราบถึงผลงานของผู้อื่น

- สนับสนุนทุนการศึกษาหรือการประชุม ฝึกอบรม สัมมนา ศึกษาดูงานทั้งในและต่างประเทศ แก่บุคลากร เพื่อพัฒนาทางด้านวิชาการ วิชาชีพ และบุคลิกภาพที่ดีในการเป็นแบบอย่างให้แก่นักศึกษา

- ส่งเสริม เชิดชู ยกย่องเกียรติบุคลากรดีเด่นประจำปี
- ส่งเสริมให้คณาจารย์เป็นที่ปรึกษาชมรมนักศึกษาในแต่ละจังหวัดทั่วประเทศ
- พัฒนาคณาจารย์ให้มีคุณภาพและมาตรฐานสำหรับการพัฒนางานด้านวิชาการ
- การประชาสัมพันธ์เพื่อรณรงค์ส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของบุคลากรมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ผ่านเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัย

- ปฐมนิเทศคณาจารย์ใหม่ของมหาวิทยาลัย เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจต่อการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพของบุคลากรมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

- ส่งเสริมกิจกรรมการจัดฝึกอบรมการปฏิบัติธรรมเพื่อพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมให้แก่บุคลากรของมหาวิทยาลัย

- ส่งเสริมให้บุคลากรสามารถอุทิศตนในการรับเป็นที่ปรึกษาให้แก่นักศึกษาทั่วประเทศผ่านช่องทางสื่อสารต่างๆ ของมหาวิทยาลัย

- ส่งเสริมการทำงานร่วมกันเป็นทีมระหว่างบุคลากร

- จัดกีฬาเชียร์ระหว่างบุคลากรของมหาวิทยาลัย เพื่อส่งเสริมความสามัคคีระหว่างคณาจารย์

๒. แนวทางการดำเนินการเมื่อมีการประพฤติผิดจรรยาบรรณ

๒.๑ กรณีที่มีการร้องเรียน ผู้ร้อง จะต้องทำเป็นหนังสือ โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อและที่อยู่ของผู้ร้อง

(๒) ข้อกล่าวหาที่ระบุว่าบุคลากรคนใดฝ่าฝืนจริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพในเรื่องใด

โดยระบุเรื่องอันเป็นเหตุให้ต้องใช้สิทธิยื่นคำร้อง พร้อมทั้งข้อเท็จจริงหรือพหุติการณตามสมควรเกี่ยวกับการกระทำดังกล่าว

(๓) ลงลายมือชื่อผู้ร้อง ถ้าเป็นการร้องแทนผู้อื่นจะต้องแนบหนังสือมอบอำนาจให้เป็นผู้ร้องมาด้วยวิธีการยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการดำเนินการตามจรรยาบรรณวิชาชีพบุคลากร

(๔) ให้ยื่นด้วยตนเองหรือมอบฉันทะให้บุคคลอื่นยื่น ณ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช และให้เจ้าหน้าที่ผู้รับได้ลงรับคำร้องไว้เป็นหลักฐาน หรือ

(๕) ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

๒.๒ กรณีปรากฏหลักฐานว่าบุคลากรคนใดมีพฤติกรรมฝ่าฝืนจรรยาบรรณวิชาชีพ

ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาเบื้องต้นก่อนนำเสนอคณะกรรมการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย

๓. การพิจารณาของคณะกรรมการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย

๓.๑ การประชุมของคณะกรรมการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย จะต้องมีการประชุมเข้าประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง จึงจะเป็นองค์ประชุม

๓.๒ การวินิจฉัยชี้ขาด ให้ใช้เสียงข้างมากของที่ประชุมในคราวนั้น

๓.๓ ในการพิจารณาวินิจฉัย ให้คณะกรรมการฯ ดำเนินการดังนี้

(๑) ให้ผู้ร้องและผู้ถูกร้อง เข้าฟังการพิจารณาของคณะกรรมการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย และสามารถอ้างตนเอง และพยานหลักฐานอื่นเป็นพยานได้ตามที่คณะกรรมการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย เห็นสมควร และมีสิทธิขอตรวจดูเอกสารหรือพยานหลักฐานที่เกี่ยวกับตนได้

(๒) เสนอรายงานให้มหาวิทยาลัยเรียกให้พยานบุคคลมาให้ถ้อยคำหรือขอพยานเอกสารหรือพยานหลักฐานไปยังหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

(๓) ผู้ร้อง หรือผู้ถูกร้อง อาจทำคำแถลงด้วยวาจา หรือเป็นหนังสือสรุปความเห็นของตนเสนอต่อคณะกรรมการฯ ก่อนการวินิจฉัยก็ได้ ส่วนการแถลงด้วยวาจาดังกล่าวต่อคณะกรรมการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย ให้กระทำได้ตามที่คณะกรรมการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย เห็นสมควร คำแถลงของผู้ร้องและผู้ถูกร้อง ต้องกระทำหลังจากวันพิจารณานัดสุดท้ายภายในเวลาที่คณะกรรมการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย เห็นสมควร

(๔) การสืบพยานบุคคล หรือพยานผู้เชี่ยวชาญ ให้กระทำได้เท่าที่จำเป็น

(๕) การพิจารณาของคณะกรรมการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย ให้กระทำด้วยความรวดเร็วและต่อเนื่องจนกว่าจะแล้วเสร็จ เว้นแต่มีเหตุจำเป็น

โทษทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๕๒ โทษทางจรรยาบรรณ มีดังนี้

(๑) ตักเตือน หรือ

(๒) สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด หรือ

(๓) ทำทัณฑ์บน

ข้อ ๕๘ เมื่อความปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาหรือมีผู้กล่าวหาโดยมีหลักฐานตามสมควรว่า บุคลากรผู้ใดกระทำความผิดจรรยาบรรณที่ไม่เป็นความผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาดำเนินการทางจรรยาบรรณตามที่กำหนดในข้อบังคับนี้

การดำเนินการทางจรรยาบรรณตามวรรคหนึ่งต้องให้ผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบเรื่องที่ถูกกล่าวหา และมีโอกาสโต้แย้งหรือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและแสดงพยานหลักฐานของตนได้

ในกรณีที่ปรากฏว่าผลการดำเนินการทางจรรยาบรรณตามวรรคสองเป็นการกระทำความผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิดทางวินัยด้วย ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาดำเนินการทางวินัยตามข้อบังคับมหาวิทยาลัย

ข้อ ๔๙ ในการดำเนินการทางจรรยาบรรณตามข้อ ๔๘ ให้ผู้บังคับบัญชาแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนการกระทำความผิดจรรยาบรรณโดยพลัน เว้นแต่กรณีกระทำความผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิดเล็กน้อย และปรากฏพยานหลักฐานชัดเจน ผู้บังคับบัญชาจะเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยพิจารณาโดยไม่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนการกระทำความผิดจรรยาบรรณก็ได้

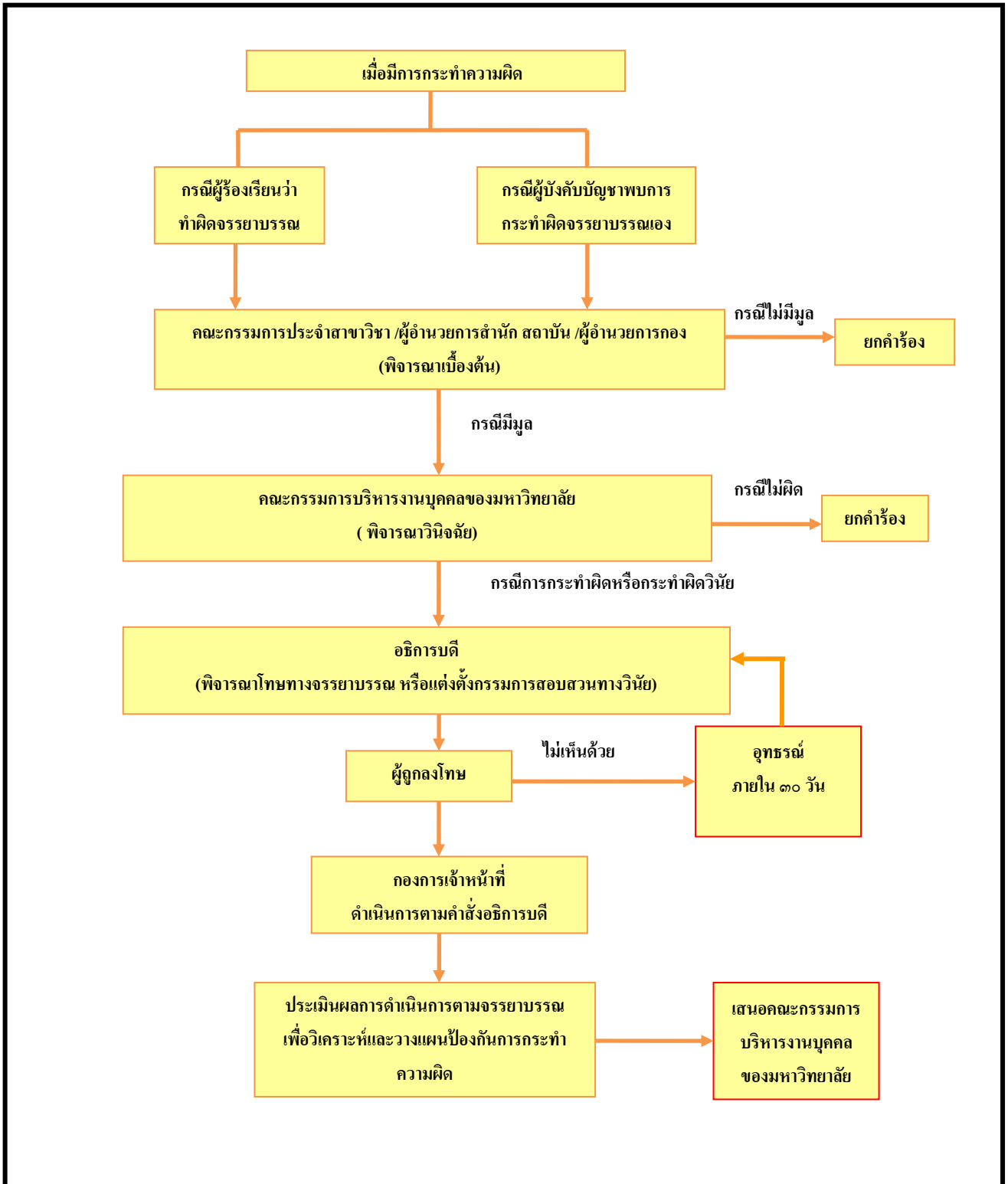
การคัดค้านกรรมการสอบสวนการกระทำความผิดจรรยาบรรณ และการพิจารณาเรื่องคัดค้านให้นำหลักเกณฑ์เรื่องการคัดค้านกรรมการสอบสวนวินัยตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยมาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนการกระทำความผิดจรรยาบรรณดำเนินการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้วให้พิจารณาเสนอรายงานความเห็นต่อผู้สั่งแต่งตั้ง และให้ผู้สั่งแต่งตั้งพิจารณาเสนอความเห็นพร้อมสำนวนการสอบสวนเสนอต่อคณะกรรมการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยพิจารณาวินิจฉัยต่อไป

เมื่อคณะกรรมการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยได้วินิจฉัยและมีมติว่าบุคลากรผู้ใดกระทำความผิดจรรยาบรรณข้อใดและสมควรได้รับโทษสถานใดแล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาผู้สั่งแต่งตั้งดำเนินการให้เป็นไปตามมตินั้น

ในกรณีที่ผู้ได้รับการลงโทษทางจรรยาบรรณตาม (๑) – (๓) พิจารณาเห็นว่าตนเองไม่ได้รับความเป็นธรรมก็ให้ยื่นอุทธรณ์ต่อสภามหาวิทยาลัยภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งหรือวันที่ได้รับทราบผลการขอทบทวนคำสั่งแล้วแต่กรณี

ขั้นตอนการดำเนินการเมื่อมีการประพฤติผิดจรรยาบรรณ

คณะกรรมการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย

๑. อธิการบดี	ประธานกรรมการ
๒. รองอธิการบดีฝ่ายบริหารและกิจการสภามหาวิทยาลัย	กรรมการ
๓. รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ	กรรมการ
๔. รองอธิการบดีฝ่ายทรัพย์สิน	กรรมการ
๕. รองอธิการบดีฝ่ายการเงิน	กรรมการ
๖. รองอธิการบดีฝ่ายสื่อสารองค์กรและวิเทศสัมพันธ์	กรรมการ
๗. รองอธิการบดีฝ่ายบริการการศึกษา	กรรมการ
๘. รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและวิจัย	กรรมการ
๙. ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์	กรรมการ
๑๐. ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศิลปศาสตร์	กรรมการ
๑๑. ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาวิทยาการจัดการ	กรรมการ
๑๒. ประธานกรรมการประจำสาขาวิชานิติศาสตร์	กรรมการ
๑๓. ประธานกรรมการประจำสาขาวิชารัฐศาสตร์	กรรมการ
๑๔. ประธานกรรมการประจำสาขาวิชานิเทศศาสตร์	กรรมการ
๑๕. ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์	กรรมการ
๑๖. ประธานกรรมการประจำสาขาวิชามนุษยนิเวศศาสตร์	กรรมการ
๑๗. ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาเกษตรศาสตร์และสหกรณ์	กรรมการ
๑๘. ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	กรรมการ
๑๙. ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์	กรรมการ
๒๐. ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ	กรรมการ
๒๑. ผู้อำนวยการสำนักวิชาการ	กรรมการ
๒๒. ผู้อำนวยการสำนักทะเบียนและวัดผล	กรรมการ
๒๓. ผู้อำนวยการสำนักบริการการศึกษา	กรรมการ
๒๔. ผู้อำนวยการสำนักเทคโนโลยีการศึกษา	กรรมการ
๒๕. ผู้อำนวยการสำนักพิมพ์	กรรมการ
๒๖. ผู้อำนวยการสำนักคอมพิวเตอร์	กรรมการ
๒๗. ผู้อำนวยการสำนักบรรณสารสนเทศ	กรรมการ
๒๘. ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา	กรรมการ
๒๙. ผู้อำนวยการสำนักบัณฑิตศึกษา	กรรมการ
๓๐. ผู้อำนวยการสำนักการศึกษาต่อเนื่อง	กรรมการ
๓๑. ผู้อำนวยการศูนย์ฝึกอบรมเทคโนโลยีการพิมพ์แห่งชาติ	กรรมการ
๓๒. ผู้แทนพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา	กรรมการ
๓๓. ผู้แทนลูกจ้างเงินรายได้	กรรมการ
๓๔. รองอธิการบดีฝ่ายทรัพยากรบุคคลและพัฒนาระบบ	กรรมการและเลขานุการ

ภาคผนวก

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
ว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
พ.ศ. ๒๕๕๔

เพื่อให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี สำนึกในหน้าที่สามารถประสานงานกับทุกฝ่าย ตลอดจนจนปฏิบัติหน้าที่ราชการได้อย่างมีประสิทธิภาพ อำนวยไว้ ซึ่งศักดิ์ศรีเกียรติภูมิ สร้างความเลื่อมใสศรัทธา และเป็นที่ยอมรับยกย่องจากบุคคลทั่วไป อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๔๖ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบมาตรา ๑๘(๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช พ.ศ. ๒๕๒๑ สภามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๔ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช พ.ศ. ๒๕๕๔”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกประกาศมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช เรื่อง จรรยาบรรณวิชาชีพของคณาจารย์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๔๙

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“ผู้บังคับบัญชา” หมายความว่า อธิการบดี รองอธิการบดี คณะกรรมการประจำสาขาวิชา ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการศูนย์ ผู้อำนวยการกอง หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า

“บุคลากร” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา และลูกจ้างประจำเงินรายได้ของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

“คณาจารย์” หมายความว่า บุคลากรผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการซึ่งทำหน้าที่สอนหรือวิจัย ทั้งนี้ให้หมายความรวมถึงบุคลากรที่ทำหน้าที่สอนหรือวิจัยด้วย

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจออกคำสั่งหรือประกาศของมหาวิทยาลัย เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

หมวด ๑

จรรยาบรรณและการรักษาจรรยาบรรณ

ข้อ ๖ จรรยาบรรณที่กำหนดตามข้อบังคับนี้ เป็นประมวลความประพฤติเพื่อรักษาไว้ซึ่งศักดิ์ศรีและส่งเสริมชื่อเสียงเกียรติคุณ เกียรติฐานะของบุคลากรและมหาวิทยาลัย อันจะส่งผลให้ผู้ประพฤติเป็นที่เลื่อมใสศรัทธาและยกย่องของบุคคลทั่วไป

บุคลากรต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณโดยเคร่งครัดอยู่เสมอ

ส่วนที่ ๑

จรรยาบรรณต่อตนเองและวิชาชีพ

ข้อ ๗ บุคลากรพึงยึดมั่นในระบบการศึกษาทางไกลและยึดมั่นในสิ่งที่ถูกต้อง ซอภธรรม มีคุณธรรม จริยธรรม และหลักวิชาการโดยไม่โอนอ่อนต่ออิทธิพลใดๆ

ข้อ ๘ บุคลากรพึงเป็นผู้มีศีลธรรมอันดี และประพฤติตนให้เหมาะสมกับการเป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๙ บุคลากรต้องใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ และไม่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ในกรณีทีวิชาชีพใดมีจรรยาบรรณวิชาชีพกำหนดไว้เป็นการเฉพาะจะต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพนั้นด้วย

ข้อ ๑๐ บุคลากรพึงมีทัศนคติที่ดีต่อการปฏิบัติหน้าที่ราชการ เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ราชการมีประสิทธิภาพและประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยคำนึงถึงประโยชน์โดยรวมของมหาวิทยาลัยประกอบด้วย

ส่วนที่ ๒

จรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงานและหน่วยงาน

ข้อ ๑๑ บุคลากรพึงยึดมั่นต่อแนวทางการปฏิบัติงานที่มุ่งสู่ความเป็นเลิศในการปฏิบัติราชการ ความเป็นธรรมในสังคม และการร่วมนำสังคมไปในแนวทางที่ถูกต้อง ดีงาม และพึงปรารถนา

ข้อ ๑๒ บุคลากรต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และไม่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้องหรือขัดแย้งต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามตำแหน่งของตน

ข้อ ๑๓ บุคลากรพึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้

ข้อ ๑๔ บุคลากรพึงปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถโดยไม่เลือกปฏิบัติและปราศจากอคติ

ข้อ ๑๕ บุคลากรพึงประพฤติตนเป็นผู้ตรงต่อเวลา และใช้เวลาในการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยอย่างเต็มที่

ข้อ ๑๖ บุคลากรพึงดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของทางราชการอย่างประหยัด คุ่มค่า โดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองเยี่ยงวิญญูชนจะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง

ข้อ ๑๗ บุคลากรพึงรักษาชื่อเสียง เกียรติภูมิและประโยชน์ของมหาวิทยาลัยโดยไม่กระทำการใดๆ อันจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่มหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๘ บุคลากรต้องไม่แสวงหาประโยชน์จากชื่อหรือทรัพยากรของมหาวิทยาลัยเพื่อประโยชน์ส่วนตัวหรือหมู่คณะโดยมิชอบ

ส่วนที่ ๓

จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน

ข้อ ๑๙ บุคลากรพึงมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน การให้ความร่วมมือช่วยเหลือในหน่วยงานของตนทั้งในด้านการให้ความคิดเห็น การช่วยทำงานและการแก้ปัญหาาร่วมกัน รวมทั้งการเสนอแนะในสิ่งที่เห็นว่าจะมีประโยชน์ต่อการพัฒนางานในความรับผิดชอบ

ข้อ ๒๐ บุคลากรซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาพึงดูแลเอาใจใส่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญกำลังใจ สวัสดิการ และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนปฏิบัติต่อผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักการและเหตุผลที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม

ข้อ ๒๑ บุคลากรพึงช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางที่ถูกต้อง รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความสามัคคีร่วมแรงร่วมใจกับผู้ร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวม

ข้อ ๒๒ บุคลากรพึงปฏิบัติต่อผู้ร่วมงานตลอดจนผู้เกี่ยวข้องด้วยความสุภาพ มีมนุษยสัมพันธ์อันดี และถูกต้องตามทำนองคลองธรรม

บุคลากรต้องไม่กระทำการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน

ข้อ ๒๓ บุคลากรต้องไม่นำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน

ข้อ ๒๔ บุคลากรต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมาย และระเบียบของทางราชการ

ในกรณีที่เห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียหายแก่ราชการ หรือจะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการ จะเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันทีเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งนั้นก็ได้ และเมื่อได้เสนอความเห็นแล้ว ถ้าผู้บังคับบัญชายังยืนยันโดยให้เหตุผลเป็นหนังสือให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิม ผู้ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม

ส่วนที่ ๔
จรรยาบรรณต่อนักศึกษา

ข้อ ๒๕ บุคลากรพึงปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือของนักศึกษา

ข้อ ๒๖ บุคลากรพึงให้บริการทางด้านวิชาการ และแนะแนวทางประกอบอาชีพให้แก่นักศึกษา อย่างเต็มกำลังความสามารถด้วยความเป็นธรรม เอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ และใช้กิริยาวาจาที่สุภาพ เมื่อเห็นว่าเรื่องใด ไม่สามารถปฏิบัติได้หรือไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตนจะต้องปฏิบัติ ควรชี้แจงเหตุผลหรือแนะนำให้ไปติดต่อ ยังหน่วยงานหรือบุคคลซึ่งตนทราบว่า มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นๆ ต่อไป

ข้อ ๒๗ บุคลากรต้องละเว้นการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด ซึ่งมีมูลค่าเกินปกติวิสัยที่วิญญูชน จะให้กันโดยเสน่หาและโดยธรรมจรรยาจากนักศึกษาหากได้รับไว้แล้วและทราบภายหลังว่า ทรัพย์สินหรือประโยชน์ อื่นใดที่รับไว้มีมูลค่าเกินปกติวิสัยก็ให้รายงานผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็ว เพื่อดำเนินการตามสมควรแก่กรณีต่อไป

ข้อ ๒๘ บุคลากรต้องรักษาความลับของนักศึกษา

ส่วนที่ ๕
จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ ประชาชนและสังคม

ข้อ ๒๙ บุคลากรพึงปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือของบุคคลทั่วไป

ข้อ ๓๐ บุคลากรพึงให้บริการทางด้านวิชาการ และแนะแนวทางประกอบอาชีพให้แก่ผู้รับบริการ และประชาชนผู้มาติดต่องานอย่างเต็มกำลังความสามารถด้วยความเป็นธรรม เอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ และใช้กิริยาวาจาที่ สุภาพ เมื่อเห็นว่าเรื่องใดไม่สามารถปฏิบัติได้หรือไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตนจะต้องปฏิบัติ ควรชี้แจงเหตุผลหรือ แนะนำให้ไปติดต่อยังหน่วยงานหรือบุคคลซึ่งตนทราบว่า มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นๆ ต่อไป

ข้อ ๓๑ บุคลากรต้องละเว้นการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด ซึ่งมีมูลค่าเกินปกติวิสัยที่วิญญูชน จะให้กันโดยเสน่หาและโดยธรรมจรรยาจากผู้รับบริการ และประชาชนหรือผู้ซึ่งอาจได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติ หน้าที่นั้น หากได้รับไว้แล้วและทราบภายหลังว่า ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่รับไว้มีมูลค่าเกินปกติวิสัยก็ให้ รายงานผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็ว เพื่อดำเนินการตามสมควรแก่กรณีต่อไป

ข้อ ๓๒ บุคลากรต้องรักษาความลับของผู้รับบริการ

ข้อ ๓๓ บุคลากรพึงปฏิบัติตนต่อผู้รับบริการ และประชาชนอย่างเหมาะสมและถูกต้องตามทำนอง คลองธรรม

ส่วนที่ ๖
จรรยาบรรณของคณาจารย์

ข้อ ๓๔ คณาจารย์พึงปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณที่กำหนดไว้ในส่วนที่ ๑ ถึงส่วนที่ ๕ และพึงปฏิบัติเพิ่มเติมตามที่กำหนดในส่วนนี้

ข้อ ๓๕ คณาจารย์พึงมีความรับผิดชอบในการจัดการศึกษา ดังนี้

(๑) ยึดหลักการการเรียนการสอนในระบบการศึกษาศึกษาทางไกล เพื่อจัดการศึกษาทั้งในระบบนอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย

(๒) พัฒนาตนเองให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของระบบการศึกษาทางไกล และพัฒนาการจัดการศึกษาให้ก้าวหน้าและทันสมัย

(๓) แจ้งให้นักศึกษาทราบและเข้าใจระบบการจัดการศึกษา รวมทั้งแนวทางการศึกษาในระบบการศึกษาทางไกล

(๔) พัฒนาสื่อการศึกษาให้มีมาตรฐาน คุณภาพ ปริมาณเนื้อหาเหมาะสม และผลิตทันกำหนดระยะเวลา เพื่อให้นักศึกษาสามารถศึกษาได้ด้วยตนเองโดยไม่ต้องเข้าชั้นเรียนอย่างมีคุณภาพ

(๕) ถ่ายทอดความรู้ด้วยความเต็มใจ โดยไม่ปิดบังหรือเลือกปฏิบัติ

ข้อ ๓๖ คณาจารย์พึงเป็นที่พึ่งและแบบอย่างที่ดีแก่นักศึกษา ดังนี้

(๑) ให้คำปรึกษา ทั้งในด้านวิชาการและด้านอื่นๆ ที่จำเป็นแก่นักศึกษาผ่านสื่อต่างๆ

(๒) เปิดโอกาสให้นักศึกษาเข้าถึง ติดต่อสื่อสาร หรือขอคำปรึกษาได้ตามสมควร

(๓) ปฏิบัติต่อนักศึกษาด้วยความเสมอภาค ยุติธรรม ให้เกียรติซึ่งกันและกัน

(๔) พัฒนาความรู้ทางวิชาการให้แก่นักศึกษา

(๕) มีความเมตตา ให้อภัย เอาใจใส่ และให้กำลังใจแก่นักศึกษาอย่างเต็มกำลังความสามารถ

(๖) ประพฤติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีและวางตัวให้เหมาะสมกับการเป็นผู้ประสาทความรู้แก่นักศึกษา

นักศึกษา

ข้อ ๓๗ คณาจารย์พึงมีการพัฒนาทางวิชาการอยู่เสมอ ดังนี้

(๑) แสวงหาความรู้ทางวิชาการและเข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

(๒) ติดตามความก้าวหน้า และพัฒนาวิธีการสอนให้ทันสมัย อันเป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา

(๓) เป็นผู้สร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการที่มีประโยชน์ต่อสังคม

ข้อ ๓๘ ในการทำวิจัย คณาจารย์พึงปฏิบัติ ดังนี้

(๑) มีความซื่อสัตย์และมีคุณธรรมในทางการวิจัยและการบริหารงานวิจัย

(๒) ดำเนินการวิจัยให้เป็นไปตามข้อตกลงที่ทำไว้กับหน่วยงานที่สนับสนุนการวิจัยและต่อหน่วยงานที่ตนสังกัด

(๓) มีพื้นฐานความรู้ในสาขาวิชาที่ทำการศึกษาวิจัย

(๔) เคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่ใช้เป็นตัวอย่างในการวิจัย

(๕) มีอิสระทางความคิด โดยปราศจากอคติ ในทุกขั้นตอนของการทำวิจัย

- (๖) นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในทางที่ชอบ
- (๗) เคารพความคิดเห็นทางวิชาการของผู้อื่น
- (๘) คำนึงถึงความรับผิดชอบที่มีต่อสังคมทุกระดับ

ส่วนที่ ๗

การกระทำความผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง

ข้อ ๓๙ การกระทำดังต่อไปนี้ถือว่าเป็นการกระทำความผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง

- (๑) นำผลงานทางวิชาการ หรือผลงานที่แสดงความชำนาญการหรือเชี่ยวชาญของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนโดยมิชอบ
- (๒) เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากนักศึกษา ผู้รับบริการ หรือประชาชน เพื่อกระทำหรือไม่กระทำการใด
- (๓) แก้ไขผลการเรียนหรือผลการสอบของนักศึกษาโดยมิชอบ
- (๔) ล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ หรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักศึกษา
- (๕) เปิดเผยโดยมิชอบซึ่งความลับของนักศึกษา หรือผู้รับบริการ ที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่ หรือจากความไว้วางใจ อันก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษา หรือผู้รับบริการ
- (๖) สอน หรืออบรมนักศึกษาเพื่อให้กระทำการที่รู้อยู่ว่าผิดกฎหมายหรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง

หมวด ๒

การดำเนินการทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๔๐ ให้คณะกรรมการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยมีอำนาจหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยการกระทำความผิดจรรยาบรรณ รวมทั้งมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) ส่งเสริมให้บุคลากรอยู่ในกรอบของจรรยาบรรณ
- (๒) แต่งตั้งคณะทำงาน หรือคณะอนุกรรมการเพื่อช่วยปฏิบัติงานตามความจำเป็นและเหมาะสม
- (๓) พิจารณากำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและช่องทางการร้องเรียน
- (๔) รายงานผลการดำเนินการทางจรรยาบรรณต่อสภามหาวิทยาลัยเป็นประจำทุกปี
- (๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่อธิการบดีมอบหมาย

ข้อ ๔๑ การลงมติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มีหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียง

ข้อ ๔๒ ในการประชุมต้องมีรายงานการประชุมเป็นหนังสือ ถ้ามีความเห็นแย้งให้บันทึกความเห็นแย้งพร้อมทั้งเหตุผลไว้ในรายงานการประชุม และถ้ากรรมการฝ่ายข้างน้อยเสนอความเห็นแย้งเป็นหนังสือก็ให้บันทึกความเห็นแย้งนั้นไว้ด้วย

ข้อ ๔๓ เมื่อความปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาหรือมีผู้กล่าวหาโดยมีหลักฐานตามสมควรว่า บุคลากร ผู้ใดกระทำความผิดจรรยาบรรณที่ไม่เป็นความผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาดำเนินการทางจรรยาบรรณตามที่ กำหนดในข้อบังคับนี้

การดำเนินการทางจรรยาบรรณตามวรรคหนึ่งต้องให้ผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบเรื่องที่ถูกกล่าวหา และมี โอกาสโต้แย้งหรือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและแสดงพยานหลักฐานของตนได้

ในกรณีที่ปรากฏว่าผลการดำเนินการทางจรรยาบรรณตามวรรคสองเป็นการกระทำความผิด จรรยาบรรณที่เป็นความผิดทางวินัยด้วย ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาดำเนินการทางวินัยตามข้อบังคับมหาวิทยาลัย

ข้อ ๔๔ ในการดำเนินการทางจรรยาบรรณตามข้อ ๔๓ ให้ผู้บังคับบัญชาแต่งตั้งคณะกรรมการ สอบสวนการกระทำความผิดจรรยาบรรณโดยพลัน เว้นแต่กรณีกระทำความผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิดเล็กน้อย และปรากฏพยานหลักฐานชัดเจน ผู้บังคับบัญชาจะเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการบริหารงานบุคคลของ มหาวิทยาลัยพิจารณาโดยไม่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนการกระทำความผิดจรรยาบรรณก็ได้

การคัดค้านกรรมการสอบสวนการกระทำความผิดจรรยาบรรณ และการพิจารณาเรื่องคัดค้านให้นำ หลักเกณฑ์เรื่องการคัดค้านกรรมการสอบสวนวินัยตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยมาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนการกระทำความผิดจรรยาบรรณดำเนินการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้วให้ พิจารณาเสนอรายงานความเห็นต่อผู้สั่งแต่งตั้ง และให้ผู้สั่งแต่งตั้งพิจารณาเสนอความเห็นพร้อมสำนวนการสอบสวน เสนอต่อคณะกรรมการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยพิจารณาวินิจฉัยต่อไป

เมื่อคณะกรรมการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยได้วินิจฉัยและมีมติว่าบุคลากรผู้ใดกระทำ ความผิดจรรยาบรรณข้อใดและสมควรได้รับโทษสถานใดแล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาผู้สั่งแต่งตั้งดำเนินการให้เป็นไปตาม มตินั้น

หมวด ๓

การส่งเสริมจรรยาบรรณ

ข้อ ๔๕ ให้คณะกรรมการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยมีหน้าที่ส่งเสริมจรรยาบรรณแก่ บุคลากร

ข้อ ๔๖ ผู้บังคับบัญชาพึงประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี และมีหน้าที่เสริมสร้างและพัฒนาให้ ผู้ที่อยู่ใต้บังคับบัญชาประพฤติตนอยู่ในกรอบของจรรยาบรรณ

หมวด ๔

โทษ หลักเกณฑ์และวิธีการลงโทษทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๔๗ โทษทางจรรยาบรรณ มีดังนี้

- (๑) ตักเตือน หรือ
- (๒) สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด หรือ
- (๓) ทำทัณฑ์บน

ข้อ ๔๘ การลงโทษทางจรรยาบรรณให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน
ในสถาบันอุดมศึกษาและตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๔๙ ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาเห็นควรลงโทษตักเตือน ให้ส่งลงโทษเป็นหนังสือหรือตักเตือนด้วย
วาจาและแจ้งให้ผู้กระทำความผิดจรรยาบรรณได้ทราบด้วยว่า การกระทำใดที่เป็นความผิดจรรยาบรรณ และให้เก็บ
รวมคำสั่งหรือบันทึกการตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร

ข้อ ๕๐ ในกรณีสั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด ให้ผู้บังคับบัญชาทำเป็นหนังสือ โดย
ระบุการกระทำที่เป็นความผิดจรรยาบรรณและสิ่งที่ประสงค์ให้ดำเนินการให้ถูกต้อง พร้อมกับกำหนดระยะเวลาใน
การปฏิบัติให้ถูกต้องไว้ด้วย

ข้อ ๕๑ ในกรณีการทำทัณฑ์บน ให้ทำเป็นหนังสือแสดงว่าผู้ถูกลงโทษกระทำความผิดจรรยาบรรณ
ในกรณีใด ตามข้อใด

ข้อ ๕๒ เมื่อได้ดำเนินการลงโทษทางจรรยาบรรณตามข้อ ๔๙ และข้อ ๕๐ แล้วให้บันทึกไว้ใน
ทะเบียนประวัติบุคคลด้วย

ข้อ ๕๓ บุคลากรผู้ใดถูกลงโทษทางจรรยาบรรณข้อใดแล้ว ไม่ปฏิบัติตามคำตักเตือน ดำเนินการให้
ถูกต้องหรือฝ่าฝืนทัณฑ์บนให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย

หมวด ๕ การอุทธรณ์

ข้อ ๕๔ บุคลากรผู้ถูกลงโทษทางจรรยาบรรณมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการที่มีอำนาจพิจารณา
อุทธรณ์ตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งโทษทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๕๕ การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางจรรยาบรรณ ให้เป็นไปตาม
หลักเกณฑ์การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๔

(ศาสตราจารย์ ดร.วิจิตร ศรีสอ้าน)
นายกสภามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ.๒๕๕๗

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช พ.ศ. ๒๕๕๔ ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น อาศัยอำนาจตามความใน มาตรา ๑๕(๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช พ.ศ. ๒๕๒๑ สภามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๗”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๓๙ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช พ.ศ. ๒๕๕๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๓๙ บุคลากรมหาวิทยาลัยที่ประพฤติผิดจรรยาบรรณดังต่อไปนี้ ให้ถือเป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงและเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๑) นำผลงานทางวิชาการ หรือผลงานที่แสดงความชำนาญการหรือเชี่ยวชาญของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนโดยมิชอบ

(๒) คัดลอกหรือนำผลงานของตนเองที่เหมือนเดิม หรือเกือบเหมือนเดิมนำมาเพียงบางส่วนกลับมาใช้อีกครั้งหนึ่งโดยไม่มีการอ้างถึงผลงานเดิมของตน และทำให้ผู้อื่นเข้าใจผิดพลาดคลาดเคลื่อนไปจากความถูกต้องเป็นจริงและอาจเกิดความสับสนในการอ้างอิง และทำให้ผู้หนึ่งผู้ใดหลงเชื่อและเข้าใจว่าเป็นผลงานใหม่

(๓) กระทำการปกปิด บิดเบือน หรือทำให้ผิดไปจากความจริง โดยการตัดทอน หรือเพิ่มเติม หรือดัดแปลง ปُرุงแต่งแก้ไขข้อมูล ข้อความ หรือการปฏิบัติอื่นใดในกระบวนการวิจัยและรายงานข้อค้นพบจากการวิจัย เพื่อให้เป็นไปตามข้อสรุปที่นักวิจัยต้องการ เพื่อให้ผู้หนึ่งผู้ใดหลงเชื่อและเข้าใจผิด

(๔) สร้างข้อมูลเท็จ หรือจงใจปั้นแต่งข้อมูลทำให้ผิดไปจากความจริงที่พบจากการวิจัย ตลอดจนหลีกเลี่ยงที่จะนำเสนอเรื่องหรือสิ่งต่างๆ ตามความเป็นจริง เพื่อให้ผู้หนึ่งผู้ใดหลงเชื่อและเข้าใจผิดว่าเป็นข้อมูลจริง

(๕) เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากนักศึกษา ผู้รับบริการ หรือประชาชน เป็นการตอบแทนเพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่

(๖) แก้ไขผลการเรียนหรือผลการสอบของนักศึกษาโดยมิชอบ

(๗) ล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ หรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักศึกษา ซึ่งมีใช้คู่สมรสของตน

(๘) เปิดเผยความลับของนักศึกษา หรือผู้รับบริการ ซึ่งได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือจากความไว้วางใจโดยมิชอบ อันก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษา หรือผู้รับบริการนั้น

(๙) สอน หรืออบรมนักศึกษาเพื่อให้กระทำการในสิ่งที่รู้ถือว่าผิดกฎหมายหรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดี
ของประชาชนอย่างร้ายแรง

ข้อ ๔ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

(ศาสตราจารย์ ดร.คณิต ณ นคร)

อุปนายกสภามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
ทำหน้าที่แทนนายกสภามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

หมายเหตุ: เหตุผลในการประกาศใช้ข้อบังคับฉบับนี้ คือ โดยที่ข้อบังคับมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ว่าด้วยจรรยาบรรณของ
บุคลากรมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้กำหนดความผิดเกี่ยวกับจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงในเรื่องการนำผลงานทาง
วิชาการ หรือผลงานที่แสดงความชำนาญหรือเชี่ยวชาญของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนเองมาใช้โดยมิได้อ้างอิงและการกระทำที่เกี่ยวกับผลงานการวิจัย ประกอบ
ยังไม่ครอบคลุมถึงจรรยาบรรณเกี่ยวกับการนำกับผลงานของตนเองมาใช้โดยมิได้อ้างอิงและการกระทำที่เกี่ยวกับผลงานการวิจัย ประกอบ
กับความผิดจรรยาบรรณเกี่ยวกับการล่องละเมิดทางเพศยังไม่มีที่เหมาะสม ดังนั้น เพื่อให้ความผิดเกี่ยวกับจรรยาบรรณมีความครบ
คลุมและเหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องออกข้อบังคับนี้

ประกาศ ก.พ.อ.

เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา

โดยที่เป็นการสมควรยกเลิกประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา ตามประกาศ ก.พ.อ. ฉบับลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๐ และเพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของกฎหมาย ก.พ.อ. อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ (๙) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ จึงกำหนดมาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ จรรยาบรรณที่กำหนดจะต้องครอบคลุมข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาทุกประเภท ตำแหน่ง โดยต้องคำนึงถึงลักษณะงาน ลักษณะวิชาชีพและลักษณะวิชาการด้วย

ข้อ ๒ จรรยาบรรณที่กำหนดต้องยึดมั่นในหลักการต่อไปนี้

- (๑) ยึดมั่นและยืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้อง
- (๒) ซื่อสัตย์สุจริตและรับผิดชอบ
- (๓) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้
- (๔) ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม
- (๕) มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน
- (๖) ไม่ใช้อำนาจครอบงำผิดทำนองคลองธรรมต่อนักศึกษา

ข้อ ๓ จรรยาบรรณที่กำหนดต้องครอบคลุม

- (๑) จรรยาบรรณต่อตนเอง
- (๒) จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ
- (๓) จรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงาน
- (๔) จรรยาบรรณต่อหน่วยงาน
- (๕) จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา
- (๖) จรรยาบรรณต่อผู้ใต้บังคับบัญชา
- (๗) จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมงาน
- (๘) จรรยาบรรณต่อนิสิตนักศึกษาและผู้รับบริการ
- (๙) จรรยาบรรณต่อประชาชน
- (๑๐) จรรยาบรรณต่อสังคม

ข้อ ๔ การกระทำผิดจรรยาบรรณของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาและพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาดังต่อไปนี้ถือว่าเป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง

- (๑) การนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนโดยมิชอบ
- (๒) การล่วงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักศึกษาซึ่งมิใช่คู่สมรสของตน
- (๓) การเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากนักศึกษาหรือผู้รับบริการเพื่อ

กระทำหรือไม่กระทำการใด

- (๔) การเปิดเผยความลับของนักศึกษาที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือจากความไว้วางใจ ทั้งนี้โดยมิชอบ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษาหรือผู้รับบริการ
- (๕) การสอน หรืออบรมนักศึกษาเพื่อให้กระทำการที่รู้ถือว่าผิดกฎหมายหรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง
- (๖) การกระทำความผิดอื่นตามที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนดตามสภาพและความร้ายแรงของการกระทำ

ข้อ ๕ ให้มีองค์กรและกระบวนการดำเนินการทางจรรยาบรรณซึ่งอย่างน้อยต้องมีมาตรฐานดังต่อไปนี้

- (๑) องค์กรพิจารณาและวินิจฉัยการกระทำความผิดจรรยาบรรณ จะต้องเป็นคณะบุคคลที่มีความเป็นอิสระและเป็นกลาง
- (๒) การริเริ่มดำเนินการทางจรรยาบรรณอาจกระทำได้โดยผู้กล่าวหา หรือผู้บังคับบัญชาขอให้ดำเนินการ หรือคณะกรรมการจรรยาบรรณเห็นสมควรสอบสวน
- (๓) การสอบสวนและพิจารณาต้องยึดหลักการให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบข้อกล่าวหา การรับฟังการแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหาอย่างเพียงพอ การเปิดโอกาสให้มีการคัดค้านผู้สอบสวนหรือกรรมการได้การคุ้มครองผู้กล่าวหาหรือพยานที่เป็นนักศึกษา

ข้อ ๖ การกระทำผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัยหรือผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ดำเนินการทางวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ถ้าไม่เป็นความผิดวินัยให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการดังนี้

- (๑) ตักเตือน หรือ
- (๒) สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือ
- (๓) ทำทัณฑ์บน
- เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้วให้บันทึกไว้ในทะเบียนประวัติบุคคลด้วย

ข้อ ๗ จรรยาบรรณที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนดจะต้องกำหนดให้ชัดเจนว่าการประพฤติผิดจรรยาบรรณในเรื่องใดไม่เป็นความผิดวินัย หรือเป็นความผิดวินัย หรือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๘ ให้สภาสถาบันอุดมศึกษาจัดให้มีมาตรการส่งเสริมจรรยาบรรณแก่บุคลากรอย่างสม่ำเสมอ โดยอาจกำหนดให้คณะกรรมการจรรยาบรรณหรือหน่วยงานอื่นมีหน้าที่ดำเนินการดังกล่าว

ข้อ ๙ ในการกำหนดจรรยาบรรณให้สภาสถาบันอุดมศึกษารับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาประกอบด้วย

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๑
สมชาย วงศ์สวัสดิ์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
ประธาน ก.พ.อ.